

Иринеј, милошћу Божјом архиепископ пећки, митрополит београдско-карловачки и патријарх српски, са свим архијерејима Српске православне цркве - свештенству, монаштву и свима синовима и кћерима наше свете цркве: благодат, милост и мир од бога оца, и господа нашег Исуса Христа, и духа светога, уз радосни божјићи поздрав:

Мир Божји, Христос се роди!

У Њему, Богочовеку, утемељују се и дарују три основне светиње људског живота: светиња оца и очинства, светиња мајке и материнства, светиња детета и детиње безазлености и чистоте. Управо зато наш благочестиви народ посвећује тим светињама три недеље уочи Божића под називом Детинци, Материце и Оци....

Тако нам се, с једне стране, Христовим рођењем открива и дарује величанствена и надумна тајна Бога као вечне Љубави у Оцу, Сину и Светоме Духу, а с друге стране, њиме се у Цркви као богочовечанској заједници и у породици као језгру ове заједнице остварује небоземна пуноћа светотројичне Тајне љубави.

Породица

Када се порекне, заборави и помрачи та небеска светотројична Тајна Бога као Љубави, онда се неминовно губи смисао породице и долази до њеног распада у равни земног јављања и остварења божанске љубави, као и до распада људског заједништва уопште.

Што је мање Бога и Божје љубави у људима, то је мање љубави у људским односима, то је мање истинске љубави у браку, породици, друштву, између оца, мајке и деце, и уопште међу људима. Без Бога као Љубави, човечја љубав губи своје мерило и своју меру. Она

се своди на биолошку раван, на саможивост, на обоготворење телесне похоте. Хедонизам постаје врховна људска вредност.

Хедонизам

Једно зло у друштву прате хиљаду других зала и поремећаја. Тако, на пример, стављање хедонизма на пиједестал божанства - а управо то се догађа у наше време - постаје узрок масовног чедоморства и његовог озакоњења, незапамћеног у историји човечанства.

Не представља ли озакоњење абортуса заправо обоготворење саможивости и егоизма које, у крајњој линији, води рашчовечењу човека, човековом стремљењу смрти и ништавилу? Ко убија Бога у себи и дете у мајчиној утроби, уништава самога себе, угрожава само најдубље ткање и непролазни смисао живота.

Шта је друго сида, та страшна болест и пошаст нашег времена, ако не, у највише случајева, последица обесвећења светиње брака и злоупотреба полности и полне љубави, а веома често и последица њихове противприродне употребе?

Интернет

Многи су и дивни дарови којима је Бог обдарио човека. Човек је призван да те дарове употребљава на прави начин, не да их злоупотребљава. Плод тих Божјих дарова и стваралачких способности датих човеку јесу и савремени човекови изуми - на пример средства масовне комуникације: електрика, радио, филм, телевизија, новине, интернет. Та и многа друга модерна средства општења међу људима и преношења духовних, научних, животно практичних, моралних, естетских, културних и других вредности и свечовечанских искустава, поред не малих добара која доносе човеку и човечанству, такође могу бити и бивају злоупотребљена...

Пропагирање разврата и бестидности, које преко тих средстава данас допире до најскривенијег кутка земљиног шара, не постаје ли узрок обесмишљења брачне и породичне љубави, извориште свакаквих перверзија, злочина и насиља?

Права и слободе

Заиста, људска слобода и човекова права су неограничени. Све је човеку слободно и све спада у област његових права - тако га је Бог створио. Но да ли је свака слобода истинска слобода и да ли је све оно на шта човек мисли да има природно право - истинско и човека достојно право? Тако, на пример, у добра својства савременог човека и човечанства спада истрајна борба за људска права и слободе.

Оно, међутим, што при томе није добро јесте мешање добра и зла, светлости и таме, греха и врлине, љубави и мржње. Само они који су обасјани светлошћу Христовог рођења знају да разликују употребу и злоупотребу, лажну слободу од праве слободе, самоубилачко људско право од његовог упражњавања на начин достојан човека и људске заједнице, на градитељски и животодавни начин.

Секташтво

Божјић је празник мира и љубави, праштања и мирења, слоге и јединства. У име тих божјићних, богочовечанских духовних дарова и вредности позивамо све вас, драга наша децо духовна, да живите и делате у духу непоколебиве верности својој Мајци Цркви, њеном јединству, вековном поретку и одлукама њених највиших и једино надлежних јерархијских тела.

Немојте дозволити да иког од вас збуњују неистине и заводе грубе клевете појединаца и група које, вођене својим секташким заблудама, свесно или несвесно служећи непријатељима Цркве и вере Христове, покушавају да оспоре духовни ауторитет Цркве и њене законите јерархије и да га замене лажним ауторитетом самопроглашених вођа. У исто време, свима нама је света дужност да се молимо Богодетету Христу, Сунцу Правде, за покајање и просвећење свих заблуделих и за живот и спасење свега света.

На крају, радујући се Богу и Божјићу и прослављајући Христа Богомладенца као „једино ново под сунцем“, запевајмо сви, једним срцем и једном душом, песму пастира и анђела:

Божична посланица: Само је Христос нов под сунцем

Пише: Патријарх Иринеј
четвртак, 06 јануар 2011 12:41

„Слава на висини Богу, а на земљи мир, међу људима добра воља!“